

Під терміном хеджування також розуміють підхід, який використовується для опису дій з мінімізації цінових ризиків, пов'язаних із імовірністю зміни ринкової ціни протягом певного часу.

Прибуток одержується, як правило, після тимчасової втратою деякої ліквідності. Проблеми з ліквідністю виникають у банку, якщо вони виникають у клієнтів; якщо у клієнтів свої проблеми з ліквідністю, вони їх перекладають на банк.

*Путря В.В. студентка,
Тулуб О.М., к.е.н.,
доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького*

МЕТОДИ ХЕДЖУВАННЯ ВАЛЮТНИХ РИЗИКІВ

Економіка країни є важливим фактором сьогодення. В багатьох країнах спостерігається нестабільність економічної системи, фінансового ринку і як наслідок виникає валютний ризик.

Валютний ризик є актуальною проблемою для підприємців будь-якої сфери щороку стає все більш непередбачуваним. Ризик виникає як наслідок нестабільного курсу валют на фінансовому ринку. Такий вид ризику властивий для підприємств, які продають чи купують товар за іноземну валюту в Україні чи за кордоном або здійснюють діяльність, яка пов'язана з валютою. Всі підприємства, що мають справу з міжнародною діяльністю стикаються з валютними ризиками. Найбільш розповсюдженим і ефективним способом їх зниження є хеджування валютних ризиків.

Хеджування - діяльність, що спрямована на мінімізацію можливих фінансових втрат у майбутньому, пов'язаних із коливанням курсу валюти, а також імовірністю зміни ринкової ціни протягом певного часу.

Існує два основних методи хеджування: хеджування на пониження та хеджування на підвищення.

Хеджування на підвищення застосовується тоді, коли необхідно застрахуватися від потенційного підвищення цін (курсів коливань) у майбутньому. Він дозволяє встановити купівельну ціну набагато раніше, ніж був придбаний реальний контракт на обрану валюту чи акцію.

Хеджування на зниження, передбачає здійснити в майбутньому продаж валюти, і тому, продаючи на біржі терміновий контракт або опціон, він страхує себе від можливого зниження курсу у майбутньому.

Хеджування валютних ризиків здійснюється за допомогою ф'ючерсних контрактів, форвардних угод, свопів та опціонів [1, с.147].

Найпоширенішою формою хеджування валютних ризиків є форварди. Під форвардною угодою розуміють будь-яку купівлю-продаж певної суми валюти на конкретну дату в майбутньому за наперед визначеним курсом.

Валютний ф'ючерс – термінова угода на ринку, що передбачає купівлю – продаж визначеної валюти по зафіксованому курсу на момент укладання угоди з виконанням у майбутньому через визначений термін.

Перевагою ф'ючерса перед форвардним контрактом є висока ліквідність. При допомозі ф'ючерсів контрагенти мають можливість страхувати свої валютні операції [2, с.213].

В основі свопів лежить одна загальна риса – всі вони представляють собою обмін вигодами, які отримуються певною стороною на певному ринку, в обмін на вигоди отримані іншою стороною на іншому ринку. Головною перевагою існування своп-контракту є те, що він дає можливість займа чи вийти на найбільш вигідний для нього ринок, а потім використати своп-контракт для оптимального управління процентними платежами та валютними курсами.

Валютний опціон – термінова угода двохсторін. Покупець опціону має право вибору реалізувати опціон або ж відмовитись від нього залежно від того на скільки сприятливими для нього будуть коливання валютного курсу. За право вибору покупець сплачує продавцю опціонну премію –це плата за страхування ризику [3, с.438].

Щодо України, то нестабільність курсу, постійна інфляція, недостатність кваліфікованих кадрів, відсутність необхідної інфраструктури ф'ючерсної торгівлі, складні умови ринкової економіки, нерозвиненість українського фондового ринку унеможливорює застосування яких-небудь стратегій хеджування.

Здійснювати хедж за допомогою опціонів і ф'ючерсів в Україні недоцільно, оскільки існує нестабільність курсу, ніхто не хоче брати на себе такі ризики.

В майбутньому передбачається, що економіка України буде розвиватись, разом з нею будуть розвиватись фондові ринки і як наслідок буде впроваджуватись хеджування, адже це важлива складова економічної системи, що необхідна для повноцінного розвитку і функціонування фондового ринку.

Список використаних джерел:

1. Шелудько В.М. *Фінансовий ринок: навч. посіб.* / В.В. Шелудько. - 2-ге вид., випр. і доп. - К.: Знання-Прес, 2003. - 535 с.
2. Бойко К.В. *Особливості використання інструментів хеджування ризиків господарської діяльності* / К.В. Бойко // *Актуальні проблеми економіки.* - 2008. – 341 с.
3. Анреєва Г. І. *Особливості використання інструментів хеджування ризиків господарської діяльності* / Г.І. Анреєва// *Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка».* – 2011. – 672 с.